

Abi osutamine

Metsloomade ellu sekkumine peab igal juhul olema põhjalikult läbimõeldud. Enne sekkumist tuleb kaaluda, ega see loomale rohkem kahju tee. Terve metsloom tunneb end kõige paremini oma looduslikus elukeskkonnas ning loomuliku elu jätkamiseks inimese abi ei vaja.

Abitu looma abistamiseks loetakse vigastatud või haige looma ravimist ja sellele järgnevat looma ettevalmistamist looduses iseseisvalt hakkama saamiseks, looma taasvabastamist kohta, kus on tingimused tema iseseisvalt looduses hakkama saamiseks. Metsloomade abistamisel tuleb esikohale seada looma heaolu. Vaatamata sellele, et abistamise eesmärk on looma elujõulisuse taastamine ning loodusesse vabastamine, ei ole see alati võimalik ega vajalik.

Abistades ei tohi unustada, et tegu on metsloomaga, kelle jaoks on inimkontakt ning looduslikust elupaigast väljaspool viibimine stressiallikas. Vigastatud või abi vajava looma organism on kurnatud ning igasugune lisanduv koormus (stressi vms näol) võib olla viimane piisk karikas. Samuti tuleb mõelda, milline on vigastusest taastumise tõenäosus ning kas pikk ravi- ja taastumisperiood õigustab end või pikendatakse sellega looma kannatusi. Seetõttu ongi mõningates olukordades looma suhtes õigem ta edasistest kannatustest vabastada või jätta loom looduse hooleks. Vigastused, haigused jmt on looduse loomuliku toimimise üks osa ning kui loom pole hätta sattunud inimtegevuse tulemusel, vaid looduslikel põhjustel, siis ei pea inimene sekkuma. Kiskjate, raipetoiduliste loomade ning lagundajate toidulaua on vigastatud või hukkunud loomad väga olulisel kohal. Looduses ei lähe miski raisku.

Keskkonnaameti prioriteediks hättasattunud metsloomade abistamisel on I ja II kaitsekategooriasse kuuluvad liigid, kelle elujõulisuse taastamisel on oluline looduskaitseline väärtus.

✕ Keskkonnaameti koostööpartneritega, kes hättasattunud metsloomade abistamisega tegelevad, on võimalik tutvuda Keskkonnaameti kodulehel alajaotises „[Hättasattunud metsloom](#)“.

Viimati uuendatud 10.01.2025